

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712208546
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7712208546.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobcu P. E. K. S., správcu konkurznej podstaty E. K..Q..X., IČO: XX XXX XXX, E. XX, E., so sídlom správcovskej kancelárie O. X, E., proti žalovanej Z. O., Z. XX, XXX XX Z., zast.: JUDr. Vierou Kolibášovou, advokátkou, Nám. slobody 13, Michalovce, o zaplatenie 350,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 20C/118/2012-272 z 24.10.2013 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 34,60 eur do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom návrh zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania na účet právnej zástupkyňi žalovanej v sume 393,06 eur, do troch odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, čoho sa žalobca doručenu žalobou domáhal, na základe akého právneho titulu si svoj nárok uplatnil, že bol vydaný Platobný rozkaz č.k. 7Ro/154/2012 z 21.6.2012, voči ktorému podala žalovaná odpor z 2.7.2012 a čím ho odôvodnila, že žalovaná žiadala žalobu zamietnuť, čo uviedol žalobca vo vyjadrení k odporu, že vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výsluchom žalobcu prostredníctvom konateľa N. Z., žalovanej a svedkov P. Z. Š.B., A. E., A. C., B. K., B. O.j a čo vo svojich výpovediach uviedli. Svoje rozhodnutie založil na zistení, že žalobca poukázal žalovanej na jej účet 20.4.2012 sumu 300,- eur a 27.4.2012 sumu vo výške 50,- eur. Žalobca spočiatku v podanom návrhu tvrdil, že so žalovanou sa dohodol na preddavku na budúcu mzdu a túto jej aj v dané dni vyplatil a to z toho dôvodu, že táto sa zaviazala, že bude vykonávať pre neho práce najmenej po dobu 6 mesiacov. V priebehu konania žalobca vzhľadom na výsledky iných konaní vedených na tunajšom súde zotrval na tom, že na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu, keďže zo strany žalobcu jej boli poskytnuté predmetné plnenia bez právneho dôvodu, teda žalovaná je povinná toto bezdôvodne obohatenie vrátiť, neuvádzal už, že by malo dôjsť medzi ním a žalovanou k nejakej dohode o vykonávaní práce pre neho v budúcnosti a teda, že ide o preddavok na budúcu mzdu, keďže v konaní bolo preukázané, že nič takéto medzi účastníkmi konania dohodnuté nebolo. Citoval § 451 ods.1,2, § 454, § 456, § 458a, § 3 ods.1 O. z. a uzavrel, že v prípade použitia hmotnoprávných ustanovení je možné na daný prípad použiť § 451 a násl. O. z., teda že na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu. Avšak z okolností, ktoré vyplynuli v priebehu konania najavo sa súdu javí, že v prípade vyhovenia nároku žalobcu a zaviazania žalovanej na vyplatenie sumy 350,- eur v prospech žalobcu by toto poskytnuté plnenie bolo v rozpore s ustanovením § 3 O. z. a to s dobrými mravmi, že tento rozpor vidí najmä v tej skutočnosti, že z výsluchu svedkýň - A. C., B. O. B. B.Á. K., ktoré boli vypočuté v konaní ako aj z výsluchu samotnej žalovanej vyplýva, že tieto všetky vykonávali prácu

na prevádzke v Obchodnom centre IDEA Michalovce, vo funkcii buď predavačka, resp. pomocná sila. Výpoveďou p. Š., riaditeľa spoločnosti ILaS Marekt s.r.o. považoval za potvrdené, že do marca 2012 mal podpísanú zmluvu o zapožičiavaní zamestnancov iba od spoločnosti MAXIMUS PROSPERITY s.r.o., že zamestnávateľom pani C., pani K., pani O. ako aj žalovanej bola do 31.3.2012 spoločnosť MAXIMUS PROSPERITY s.r.o., ktorá sa v danom čase dostala do platobnej neschopnosti. Poukázal na to, že svedkyne nemali vlastne jasno v tej skutočnosti, kto bol do marca 2013 ich zamestnávateľom. Takisto svedkyne v rozpore s výpoveďou p. Š. a zároveň aj rozdielne potvrdili, že v čase keď im bol oznamovať určité skutočnosti ohľadne ich bývalého zamestnávateľa MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. Z. Š., že ich síce informoval, že im bude poskytnutý určitý preddavok na budúcu mzdu, ale ako však vyplynulo z výpovede pána Š. R.ento im oznamoval, že to bude od spoločnosti ILaS Market s.r.o., resp. ich budúceho zamestnávateľa, keďže nejednal za spoločnosť KVESTA s.r.o., ale za spoločnosť ILaS Market s.r.o.. Mal zato, že svedkyne ho pochopili, keďže následne podpísali zmluvy so spoločnosťou ILaS Market s.r.o.. Z výpovede svedka Š. vyplynulo, že tento ich neoboznamoval o tom, že malo ísť o budúci preddavok od spoločnosti KVESTA s.r.o., pričom z výpovede svedkyne pani C. bolo potvrdené, že tento im oznamoval, že ich budúcim zamestnávateľom bude spoločnosť KVESTA s.r.o. a že budúci preddavok jej bude poskytnutý od spoločnosti KVESTA s.r.o.. Svedkyňa p. K. uviedla, že nevie v mene akej spoločnosti vystupoval p. Š., potvrdila však, že obdržala v apríli peniaze na svoj účet, avšak nevedela od koho jej prišla táto budúca mzda. Zase svedkyňa O. uviedla, že p. Š. im povedal, že prácu im dá spoločnosť KVESTA s.r.o., avšak nevedela sa vyjadriť od koho jej prišli peniaze na účet v apríli 2012, keďže si to nekontroluje a je spokojná, že nejaká suma peňazí prišla. Z výpovede svedka Š. vyplynulo, že on zamestnával na svojich prevádzkach zamestnankyne výlučne prostredníctvom pracovnej agentúry a to MAXIMUS PROSPERITY s.r.o.. Samotný žalobca v liste z 28.5.2012 (č.l. 25 spisu) vyzval žalovanú prostredníctvom právnej zástupkyne JUDr. Z. P., aby táto vrátila poukázaný preddavok na budúcu mzdu, odmenu za prácu, na ktorú by jej vznikol nárok a to za podmienok, že by uzatvorila podľa pôvodnej dohody s niektorým z jej klientov a to ILaS Market s.r.o. a KVESTA s.r.o. Dohodu o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, resp. iný pracovný pomer, prípadne inú odplatnú zmluvu. Zdôraznil, že v priebehu konania nebola potvrdená, tá skutočnosť, ktorú tvrdil žalobca, či už v liste z 28.5.2012, resp. v žalobnom návrhu, že bolo medzi žalobcom a žalovanou dohodnuté vykonávanie určitej práce najmenej na obdobie 6 mesiacov (tvrdené v žalobnom návrhu), pričom v liste zo 28.5.2012 právna zástupkyňa žalobcu nič o dĺžke trvania takéhoto pracovného pomeru neuvádza. Tieto skutočnosti len svedčia o tom, že žalobca v priebehu konania aj pred samotným podaním žaloby prispôboval si ním tvrdené skutočnosti na tú skutočnosť, aby žalovaná bola zaviazaná mu vyplatiť sumu 350,- eur. Ako aj samotné svedkyne potvrdili zo strany pána Š. im bolo len uvádzané, že má sa jednať o určitý preddavok na budúcu mzdu, pričom v subjekte sa tieto rozchádzajú. Poukázal na to, že v súvislosti s pracovným pomerom boli v konaní vypočítané svedkyne ako aj samotná žalovaná, že tieto do 31.3.2013 boli zamestnankyňami spoločnosti MAXIMUS PROSPERITY s.r.o., avšak v priebehu trvania ich pracovného pomeru im boli vyplácané mzdy aj zo strany spoločnosti ILaS Market s.r.o., DRX- INVEST s.r.o., ILaS COMPANY s.r.o.. Uviedol, že v prípade spoločnosti MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. obdržala žalovaná mzdu iba 4 krát a to v mesiacoch august - november 2010, pričom pokiaľ obdržala platbu od jednej zo spoločností ILaS Market s.r.o., DRX-INVEST s.r.o.(jediný spoločník KVESTA s.r.o.), ILaS COMPANY s.r.o. neobdržala platbu od spoločnosti MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. a takto tomu bolo aj u ostatných svedkýň. Ako aj poukazovala samotná žalovaná predmetné spoločnosti ILaS Market s.r.o., DRX-INVEST s.r.o., ILaS COMPANY s.r.o. ako aj KVESTA s.r.o. sú majetkovo a personálne prepojené, čo vyplýva z vyššie uvedených výpisov z Obchodného registra. V súvislosti s vykonávaním platieb zo strany spoločnosti ILaS Market s.r.o., DRX-INVEST s.r.o., ILaS COMPANY s.r.o. ako aj KVESTA s.r.o. na účet jednak žalovanej ako aj vo veci vypočítaných svedkýň navodzuje otázku, odkiaľ im boli ich účty známe a od koho mali túto vedomosť, pokiaľ by neboli určitým spôsobom či už personálnym alebo majetkovým previazané.

Uviedol, že ďalšou skutočnosťou, ktorá vyvoláva určité pochybnosti a ktorá má za následok to, prečo sa návrh žalobcu javí minimálne v rozpore s dobrými mravmi a nepoctivosťou voči žalovanej je aj tá skutočnosť, že spoločnosť KVESTA s.r.o. vyplatila nielen žalovanej sumu 350,- eur v mesiaci apríl 2012, ale rovnako aj svedkyňi C. a to 25.4.2012 sumu 350,- eur a 30.4.2012 sumu 130,- eur, teda spolu 480,- eur, svedkyňi K. 23.4.2012 sumu 300,- eur a 27.4.2012 sumu 110,- eur, spolu teda 410,- eur a svedkyňi Gašparovej 24.4.2012 sumu 350,- eur a 27.4.2012 sumu 140,- eur. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ani vo veci vypočítané svedkyne nevykonávali pre žalobcu žiadnu prácu (v žalobnom návrhu - po dobu 6 mesiacov počnúc májom 2012), avšak obdržali od neho rovnako ako žalovaná určité platby, o ktorých svedkyne tvrdili, že išlo o preddavky na budúcu mzdu. Svedkyne začali vykonávať pre žalobcu prácu až počnúc mesiacom september roku 2012 potom, čo v júni roku 2012

získala spoločnosť KVESTA s.r.o. oprávnenie na vykonávanie práce ako agentúra práce. Teda postup žalobcu, ktorý je nerovnomerný voči ostatným svedkyniam a voči žalovanej svedčí o tej skutočnosti, že žalovaná keďže ukončila pracovnú činnosť v jednej z obchodných spoločností majetkovo previazaných so žalobcom vyvodzoval voči nej žalobca určité konsekvencie, pričom voči svedkyniam, ktoré zostali v pracovnom pomere po 1.4.2012 voči spoločnosti ILaS Market s.r.o. tieto konsekvencie spočívajúce v podaní žaloby a domáhania sa vyplatených súm nevyvodzoval aj keď tieto svedkyne neboli s ním v žiadnom pracovnom, ani v obdobnom pomere ku dňu poukázania peňažných prostriedkov na ich účet v apríli 2012 a podanie žaloby sa súdu javí ako šikanizujúce voči žalovanej a preto vlastne aj zo strany žalobcu boli vyplatené určité mzdové nároky zamestnankýň nie zo spoločnosti MAXIMUS PROSPERITY s.r.o., ale KVESTA s.r.o., aby v prípade potreby mohla byť vyvodená určitá štruktúra majúca za účel vymoženie sumy 350,- eur, ktoré jej poskytla spoločnosť KVESTA s.r.o. bez akéhokoľvek právneho dôvodu a ktoré slúžili iba na vytvorenie určitej kombinácie za účelom vymáhania tejto sumy. Žalobca voči týmto svedkyniam takéto konsekvencie nevyvinul, čo vyplýva aj z tej skutočnosti, že lustráciou v súdnom registri (č.I. 264 spisu) bolo zistené, že voči svedkyniam, ktoré boli v konaní vypočuté takéto žaloby podané neboli. Navyše svedok Z. Š. vo svojej výpovedi potvrdil, pričom z vykonaného dokazovania je zrejmé, že od 1.4.2012 vykonávala žalovaná na základe dohody o vykonávaní pracovnej činnosti práce pre spoločnosť ILaS Market s.r.o., že sa dohodol s konateľom spoločnosti KVESTA s.r.o., aby namiesto neho (teda spoločnosti ILaS Market s.r.o.) vyplatil žalovanej túto sumu (teda sumu 350,- eur) ako preddavok na budúcu mzdu. Ako dôvod uviedol, že v tom čase spoločnosť KVESTA s.r.o. mala peniaze a nie spoločnosť ILaS Market s.r.o., pričom potvrdil, že nechcel, aby predajne mu ostali prázdne, aby mu ostali zamestnankyne v týchto predajniach a preto sa teda dohodol aj s konateľom spoločnosti KVESTA s.r.o. a tento poskytol ako je zrejmé v mesiaci apríl 2012 peňažné prostriedky v prospech zamestnankýň, ktoré pracovali aj na predajni v OC IDEA Michalovce vrátane žalovanej. Túto novú skutočnosť, ktorú potvrdil svedok Š., že peniaze poukázané žalovanej zo strany spoločnosti KVESTA s.r.o. v mesiaci apríl 2012 boli vlastne poukázané namiesto spoločnosti ILaS Market s.r.o. treba považovať za to, že na strane žalovanej nielen, že nedošlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 a následne O. z. ale žalovaná nie je v konaní ani pasívne vecne legitimovanou a žaloba zo strany spoločnosti KVESTA s.r.o. mala smerovať voči spoločnosti ILaS Market s.r.o. vzhľadom na dohodu týkajúcu sa vyplácania tejto sumy, ktorú medzi sebou tieto spoločnosti mali uzavretú. Preto súd predmetnú žalobu zamietol aj z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie na strane žalovanej.

Poukázal na to, že výkon (realizáciu) subjektívnych práv vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov možno vnímať ako právo každého správať sa (konať či nekonať) spôsobom, ktorý mu umožňuje zákon alebo ktorý vyplýva zo zmluvy či z rozhodnutia štátneho orgánu, a možnosť domáhať sa svojich práv. Výkon práva alebo povinnosti však predpokladá existenciu takéhoto práva či povinnosti. Aby určitý subjekt mohol svoje subjektívne právo vykonať (či vykonávať), musí ho mať. Ak vznikne spor o to, či mu toto právo patrí, alebo nie a dohoda nie je možná, musí o tom rozhodnúť súd. Sú také občianskoprávne vzťahy, kde na jednej strane má určitý subjekt právo na určité konanie či nekonanie, ale závisí od jeho vôle, či bude alebo nebude konať, či bude svoje práva vykonávať, alebo nie, avšak na druhej strane v niektorých prípadoch môže existovať subjekt, ktorý sa môže domáhať toho, aby určitá osoba konala alebo nekonala. V inom prípade má niekto povinnosť a iný subjekt sa môže domáhať splnenia tejto povinnosti. Výkonom práva nemôže byť konanie, ktoré je v rozpore s právom (protiprávne správanie subjektov). Výkon práva musí byť právom dovolený (aprobovaný). Každý je teda pri výkone svojho práva povinný dbať aj na to, aby neznemožnil či nerušil výkon práv iných. Uviedol, že do úvahy prichádza aplikácia § 454 O. z. (ktorý citoval), teda spoločnosť ILaS Market s.r.o. keďže za túto spoločnosť plnila žalovanej spoločnosť KVESTA s.r.o.. Existenciu dohody medzi spoločnosťou KVESTA s.r.o. a ILaS Market s.r.o., ktorú potvrdil svedok Š. potvrdzuje aj tá skutočnosť, že žalovaná aj keď bola vzhľadom na listinné dôkazy od 1.4.2012 zamestnankyňou spoločnosti ILaS Market s.r.o. žiadne prostriedky od tejto spoločnosti od 1.4.2012 za obdobie apríl neobdržala ale ich obdržala zo strany spoločnosti KVESTA s.r.o.. Z účtu žalovanej vyplýva, že od 1.4.2012 jej neboli žiadne prostriedky zo strany ILaS Market s.r.o. poukázané, čo svedčí o tej konštrukcii, že P. Z. Š. bol verbovať v podstate tieto zamestnankyne (vo veci vypočuté svedkyne a žalované) do svojej spoločnosti ILaS Market s.r.o. a keďže od 1.4.2012 žalovaná, ako aj svedkyne, začali pracovať pre spoločnosť ILaS Market s.r.o. poskytnuté peňažné prostriedky v marci 2012, či už svedkyniam ako aj žalovanej zo strany spoločnosti KVESTA s.r.o., sa javia tým preddavkom na budúcu mzdu, ktorú potvrdzovali aj v konaní vypočuté svedkyne. Otázkou, ktorú vyvolala žalovaná, teda ostáva odkiaľ spoločnosť KVESTA s.r.o. mohla vedieť o účte žalovanej na čo sa javí odpoveď tá, že ako aj potvrdil svedok Z. Š. tento pravdepodobne zo spoločnosti ILaS Market s.r.o. poskytol spoločnosti KVESTA s.r.o. údaje týkajúce sa žalovanej vrátane jej osobného účtu na ktorý

spoločnosť KVESTA s.r.o. v apríli roku 2012 zaslala sumu 350,- eur nie za seba, ale za spoločnosť ILaS Market s.r.o. vzhľadom na dohody medzi spoločnosťami KVESTA s.r.o. a ILaS Market s.r.o., že v danom čase spoločnosť ILaS Market s.r.o. nedisponovala dostatkom peňažných prostriedkov z dôvodu, ktorých poukázala mzdu resp. preddavok na budúcu mzdu za spoločnosť ILaS Market s.r.o. spoločnosť KVESTA s.r.o.. V konaní teda bolo preukázané, že žalobca teda úmyselne a vedome poukázal na účet žalovanej finančné prostriedky, aby tak v podstate bol vnesený chaos a zmätočnosť do pracovnoprávných vzťahov žalovanej a narušila sa jej právna ochrana a vytvoril sa nepomer medzi plnením, ku ktorému bola zaviazaná spoločnosť ILaS Market s.r.o., pričom je evidentné, že aj predchádzajúce 3 roky trvania pracovného pomeru žalovanej v spoločnosti MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. boli poukazované na jej účet, ako aj ostatných zamestnankýň tejto spoločnosti peňažné prostriedky zo strany iných majetkovo previazaných spoločností so spoločnosťou MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. a to DRX-INVEST s.r.o., ako aj ILaS Market s.r.o., ILaS COMPANY s.r.o. a KVESTA s.r.o. Žalobca cielene zamiechal existenciu dohody medzi ním a spoločnosťou ILaS Market s.r.o., ktorá bola vlastne dôvodom na vyplatenie peňažnej sumy 350,- eur z jeho strany v prospech žalovanej. Vzhľadom na vyššie uvedené, a nielen na tú skutočnosť, že žalovaná nie je v konaní pasívne legitimovaná vzhľadom na dohodu medzi spoločnosťou medzi ILaS Market s.r.o. a KVESTOU s.r.o., ale aj tú skutočnosť, že pokiaľ by aj bolo možné hovoriť na strane žalovanej o bezdôvodnom obohatení a použití hmotno-právnych ustanovení § 451 a násl. O. z. nebolo by možné priznať súdnu ochranu žalobcovi vzhľadom na nepoctivosť výkonu práva zo strany žalobcu, ktoré súd vidí vo vyššie uvedených skutočnostiach, keďže žalobca podľa jeho tvrdenia platbu poukazoval a nemal na to oprávnenie a nerobil ani nábor pracovných síl a nepoctivosť spočíva aj vo výslovnej žiadosti zo strany Z. Š. ako štatutára spoločnosti ILaS Market, s.r.o., ktorý sám uviedol, že sa dohodol s konateľom spoločnosti KVESTA s.r.o., aby namiesto spoločnosti ILaS Market, s.r.o. plnil v prospech jeho zamestnankýň, pričom od 1.4.2012 žalovaná bola jeho zamestnankyňou teda v spoločnosti ILaS Market s.r.o. Mal za to, že žalovaná od počiatku bola poctivá a svoje tvrdenia počas celého súdneho konania nemenila a prevedené dokazovania iba potvrdili jej skutočnosti, že nemala vedomosť o tom od koho prijíma vlastne mzdu aj keď bola zamestnankyňou spoločnosti MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. a to od rôznych subjektov čo znova len vyvoláva možné špekulácie o tom prečo tieto subjekty plnili za MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. v prípade asi budúcich možných konštrukcií podobných akých sa domáha spoločnosť KVESTA s.r.o. v tomto konaní. Preto vzhľadom na vyššie uvedené nemohol priznať súdnu ochranu spoločnosti KVESTA s.r.o., keďže jej konanie vzhľadom aj na vyššie uvedené okolnosti vyvoláva pochybnosti o dobrých úmysloch tejto spoločnosti plniť na účet žalovanej sumu 350,- eur, pričom konštrukcie spočiatku ktorých žalobca vyvodzoval zaplatenie tejto žalovanej sumy neustále menil a navyše tieto konštrukcie ani neboli z vykonaného dokazovania preukázané. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol tak, že predmetný návrh zamietol, keďže priznanie práva pre žalobcu sa javí v rozpore s § 3 O. z. teda dobrými mravmi tak ako je vyššie uvedené a navyše aj z dôvodov uvedených vyššie žalobkyňa nie je v konaní ani pasívne vecne legitimovaná. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. tak, že ich žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná priznal. Trovy konania žalovanej v sume 393,06 eur pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor voči platobnému rozkazu v sume 21,- eur a trov právneho zastúpenia vyčíslených v sume 372,06 eur.

Rozsudok napadol včas odvolaním žalobca v celom rozsahu z dôvodu podľa § 205 ods.2 písm. d) a f) O.s.p. a § 221 ods.1 písm. h) a navrhol zmeniť ho alebo zrušiť, lebo podaným návrhom na začatie konania zo 7.6.2012 sa on domáhal voči žalovanej zaplatenia celkovo na istine 350,- eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia a nahradenia trov konania a to z dôvodov uvedených v návrhu na začatie konania, na ktorých aj naďalej zotrúva. Súd jeho návrh zamietol a zároveň rozhodol, že je povinný zaplatiť žalovanej trovy konania na účet právnej zástupkyňi žalovanej v sume 393,06 eur do troch odo dňa právoplatnosti rozsudku. S týmto rozsudkom súdu nesúhlasí a v celom rozsahu napadá ho týmto písomným odvolaním. V priebehu konania bolo jednoznačne preukázané, že z jeho účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX bola 20.4.2012 odpísaná suma 300,- eur a z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX z 27.4.2012 vo výške 50 eur a pripísaná na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patril žalovanej. Žalovaná teda túto sumu prijala a do dnešného dňa ju jemu nevrátila. Medzi účastníkmi konania nevznikol pracovno-právny vzťah, o čom mala vedomosť aj žalovaná, pretože od samého začiatku teda vedela o tom, že pre neho nijaké práce nevykonávala, žiadnu pracovno-právnu ani obdobnú zmluvu s ním neuzatvorila a teda musela byť uzrozumená s tým, že nemôže očakávať mzdu, či odmenu za prácu od neho, ani iné plnenie. V priebehu konania právna zástupkyňa žalovanej sa snažila preukazovať prepojenosť obchodných spoločností, čo ale nie je predmetom tohto konania a v tejto veci ani podstatné. K tomuto z judikatúry uviedol „Personálne prepojenie obchodných spoločností sa neprieči dobrým

mravom. " (R: NS SR, sp. zn. Obdo V 53/2003). Žalovaná do zápisnice zo 7.2.2013 uviedla, že mzdu jej vyplácala spoločnosť MAXIMUS PROSPERITY s.r.o., pretože bola jej zamestnávateľom a nevedela o tom, že jej prišli aj nejaké iné peniaze, ani čo je spoločnosť KVESTA s.r.o. a keď prišlo plnenie z garančného poistenia, tak si myslela, že je to odstupné od jej bývalého zamestnávateľa, pretože ako sama uviedla žiadnu dohodu so spoločnosťou KVESTA s.r.o. nikdy nepodpísala. K veci uviedol, že avšak aj potom, že jednoznačne vedela a vedieť musela, že sú to peniaze od spoločnosti KVESTA s.r.o., teda od neho, s ktorým ako sama potvrdila nemá žiadny pracovnoprávny ani iný obdobný vzťah, tak tieto peniaze, ktoré jej nepatria, odmietla vrátiť. Žalovaná si písomnou žiadosťou uplatnila nároky platobne neschopného bývalého zamestnávateľa MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. a teda nemohla už očakávať ani, žiadne ďalšie plnenia od neho, či iného subjektu, s ktorým nemá záväzkovoprávny vzťah. Nároky platobne neschopného bývalého zamestnávateľa MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. si žalovaná uplatnila žiadosťou, ktorú aj sama vlastnoručne podpísala Sociálnej poisťovni, pričom nie je rozhodujúce, či ju odniesla osobne, poštou alebo iným spôsobom bola doručená Sociálnej poisťovni, ktorá jej priznala nárok na základe Rozhodnutia vo výške 1071,78 eur, ktorý jej bol aj vyplatený a z čoho pozostával. Zároveň ako už uviedol, ponechala si aj peniaze, ktoré sú predmetom tohto sporu vo výške 350,- eur a do pozornosti odvolacieho súdu dal aj to, že skoro všetky argumenty a tvrdenia žalovanej resp. jej právnej zástupkyňi v tomto konaní sa týkali na jednej strane dokazovania prepojenia obchodných spoločností a na druhej strane boli to skutočnosti, ktoré sa týkali iného konania, ktoré je vedené na tomto súde, kde žalobcom je spoločnosť ILaS MARKET s.r.o. a žalovanou je odporkyňa, ktorá pre neho pracovala v období od 01.04.2012 - 25.05.2012, o zaplatenie sumy 303,89 eur, sp. zn. 8C/109/2012, ale tým nie je nedôvodný nárok žalobcu alebo dotknutý v tomto konaní, ktorým sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanej vo výške 350,- eur, takže práve konanie žalovanej on považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré nepožíva právnu ochranu, keďže si ponechala aj peniaze, ktoré jej boli zaslané na účet od neho t.j. 350,- eur, peňažné plnenie od Sociálnej poisťovni 1071,78 eur a 303,89 eur od spoločnosti ILaS MARKET s.r.o. a vôbec sa jej nezdalo, že je to podstatne vyššia suma ako na svojej pozícii doposiaľ zarábala a za také krátke obdobie. Nesúhlasí s názorom súdu v odôvodnení rozsudku, že „v prípade vyhovenia nároku žalobcu a zaviazania žalovanej na zaplatenie sumy 350,- eur v prospech žalobcu, by toto poskytnuté plnenie bolo v rozpore s § 3 O. z. a to dobrými mravmi." V predmetnom ust. cit. zák. je zdôvodnená zásada, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie zasahovať bez právneho dôvodu do práv, oprávnených záujmov iných osôb, ani byť v rozpore s dobrými mravmi. V tomto prípade by bolo podľa jeho názoru zasiahnuté do jeho práv a oprávnených záujmov, ktorých sa vlastne domáhal na nestrannom a nezávislom súde podaním žaloby proti žalovanej, na základe ktorej sa voči nej domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 350,- eur. Nežiadal od nej nič, čo nie je jeho a nepožadoval ani úroky z omeškania a máme za to, že v prípade, ak by aj súd vyhovel jeho návrhu a zaviazal ju na vrátenie bezdôvodného obohatenia po vyše roku, by to v praxi vlastne znamenalo poskytnutie bezúročnej pôžičky žalovanej z jeho strany. Súd rozhodol o jeho návrhu tak, že žalovaná nie je povinná vrátiť mu sumu 350,- eur a zároveň zaviazal ho zaplatiť jej trovy konania. Je toho názoru, že práve týmto rozhodnutím súdu na strane žalovanej vzniklo bezdôvodného obohatenie, nakoľko jej majetok sa o túto sumu zväčšil a jeho majetok sa preukázateľne podľa výpisu z účtu zmenšil. Medzi nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia patria najčastejšie prípady vzniknuté plnením bez právneho dôvodu a to tým, že poskytnuté plnenie od začiatku nemalo právny dôvod, najčastejším prípadom bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením bez právneho dôvodu je poskytnutý preddavok na plnenie podľa zmluvy, ktorú účastníci zamýšľali uzatvoriť, pričom k jej uzatvoreniu neskôr nedošlo. Na základe uvádzaných skutočností trvá na tom, že na tento prípad sa vzťahujú § 451 a nasl. O. z. o bezdôvodnom obohatení, kde on plnil bez právneho dôvodu - právny dôvod od počiatku neexistoval, keďže žiadna pracovná zmluva, ani dohoda o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru uzatvorená nebola. On teda ani nemal povinnosť preukazovať spoločný úmysel uzatvoriť pracovnoprávny vzťah so žalovanou, pretože dôležité pre posúdenie tejto veci je tá skutočnosť, že jej poukázal na účet žalovanú sumu a táto platba jej nepatrí, nevznikol jej žiadny nárok na ňu, teda je to obdobná situácia ako poukázanie platby omylom, ktorú je taktiež príjemca platby povinný vrátiť tomu, kto mu ju omylom zaslal, inak sa bezdôvodne obohatil. K veci ďalej uviedol, že žalovaná nemohla byť v žiadnom prípade dobromyseľná, na základe doposiaľ uvádzaných skutočností vo svojich písomných i ústnych vyjadreniach a nie je pri tom podľa jeho názoru rozhodujúce tvrdenie žalovanej v tom, že o tom nevedela, pretože jej výpis k osobnému účtu chodí len jedenkrát ročne a má za to, že to ani nie je pravdivé tvrdenie, pretože štandardný postup banky je zasielanie mesačných výpisov k osobným účtom a ako sama žalovaná tvrdila, kontrolovala si len zostatok na účte a ten sa jej musel zdať prinajmenšom vysoký. Z judikatúry uviedol: „ Pokiaľ je pracovníkom poskytnutý preddavok na mzdu a ten potom nie je krytý ďalšou vykonanou prácou (napr. v dôsledku absencie, skončenia PP a pod.), nemôže ísť o dobrú

vôľu pracovníka (§ 222 ZP), lebo pracovník musel si byť vedomí, že ide len o preddavok, ktorý bude vyúčtovaný až neskôr." (R 26/1975 str. 154). Ďalej k veci uviedol, že z výpovedi svedkov nevyplývali žiadne skutočnosti, ktoré by popierali jeho nárok a nie je pri tom rozhodujúce, ani čo Ing. Šandor rozprával alebo o čom informoval predavačky na stretnutiach, vrátane žalovanej, či aj vypočítané svedkyne mali alebo nemali úplne jasno v pracovno-právnych vzťahoch, pretože podľa jeho názoru je rozhodujúce ním poskytnuté plnenie na účet žalovanej, na ktoré jej nevznikol žiadny nárok a ktoré odmieta vrátiť s odôvodnením, že si myslela ako už hore uviedol ... (jej tvrdenie zo zápisnice z pojednávania). Súd napriek tomu dospel k záveru, že jeho nárok nie je dôvodný a teda považuje za správne žalobu zamietnuť a teda oprávnené ponechať si peniaze získané od neho. Ďalej nesúhlasí ani s tvrdením súdu v tom, že tieto skutočnosti súdu len svedčia o tom, že žalobca v priebehu konania aj pred samotným podaním žaloby prispôboval si ním tvrdené skutočnosti na tú skutočnosť, aby žalovaná bola zaviazaná mu vyplatiť sumu 350,- eur. Avšak obdržali od neho ako žalovaná určité platby, o ktorých tvrdili, že išlo o preddavky na budúcu mzdu. Má za to, že táto situácia bola už v priebehu výsluchu svedkýň objasnená a taktiež vypočítaný svedok Ing. Šandor uviedol, za akých podmienok a prečo boli ponúknuté preddavky, to všetko bolo preto, aby si udržal zamestnanie týchto zamestnankýň na jednotlivých PJ, keďže ako už uviedol, mal uzatvorenú dohodu o dočasnom pridelení zamestnancov, ale so spoločnosťou MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. a tá mu oznámila, že túto spoluprácu ukončuje a tým pádom by zostal bez predavačiek na cca 30 prevádzkach potravín. Nebolo preukázané, že žalobca úmyselne a vedome poukázal na účet žalovanej finančné prostriedky, aby tak v podstate bol vnesený chaos a zmätoknosť do pracovnoprávnych vzťahov žalovanej a vytvoril sa nepomer medzi plnením ku ktorému bola zaviazaná spoločnosť ILaS MARKET s.r.o. ... nie je žiaden dôvod aby on niečo také mal za úmysel a ani nič také v priebehu konania preukázané nebolo, nakoľko ako už hore uvádzal, čo by získal tým, keď teraz sa domáha už vyše roka vrátenia 350,- eur bezúročne a vlastne aj po výsledku prvostupňového konania bezúspešne a zároveň uviedol, že cielene nezamlčal dohodu medzi ním a spoločnosťou ILaS MARKET s.r.o., ktorá bola vlastne dôvodom na vyplatenie peňažnej sumy 350,- eur z jeho strany žalovanej, nakoľko takáto dohoda neexistovala, tento záver bol vyvodený podľa jeho názoru len vytrhnutím výpovede P. Š. z kontextu. Súd vyhodnotil svedeckú výpoveď svedka P. Š., na základe ktorej dospel k záveru, že: „Túto novú skutočnosť“, ktorú potvrdil svedok Š., že peniaze poukázané žalovanej zo strany spoločnosti KVESTA s.r.o. v mesiaci apríl 2012 boli vlastne poukázané namiesto spoločnosti ILaS MARKET s.r.o. treba považovať za to, že na strane žalovanej nielen, že nedošlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 a následne O. z., ale žalovaná nie je v konaní ani pasívne vecne legitimovaná a žaloba zo strany spoločnosti KVESTA s.r.o. mala smerovať voči spoločnosti ILaS MARKET s.r.o. vzhľadom na dohodu týkajúcu sa vyplácania tejto sumy, ktorú medzi sebou tieto spoločnosti mali uzavretú. Preto súd predmetnú žalobu zamietol aj z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie na strane žalovanej. Do úvahy teda prichádza aplikácia § 454 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa bezdôvodne obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám, teda spoločnosť ILaS MARKET s.r.o., keďže za túto spoločnosť plnila žalovanej spoločnosť KVESTA s.r.o." S týmto záverom súdu nesúhlasí. Súd zobral v úvahu jedinou vec z celej výpovede, ktorú uviedol do zápisnice P. Z. Š. a to: „Ja som sa dohodol s konateľom spoločnosti KVESTA s.r.o., aby namiesto neho (teda spoločnosti ILaS MARKET s.r.o.) vyplatil žalovanej túto sumu (teda sumu 350,- eur) ako preddavok na budúcu mzdu." K tomuto uviedol, že P. N. Z. bol konateľom spoločnosti KVESTA s.r.o. aj MAXIMUS PROSPERITY s.r.o., bol aj vypočítaný v priebehu konania a to ovplyvnilo resp. pomýlilo P. Š., keď povedal, že „dohodol som sa s konateľom spoločnosti". Pri tom, ak to aj takto povedal, tak už bol zmätený z doterajších výsluchov, ktorých sa zúčastňoval a to za spoločnosť KVESTA s.r.o., ako aj v tých konaniach, kde bol sám navrhovateľom ako ILaS MARKET s.r.o., pretože aj on ponúkal tieto preddavky zo svojej firmy pre predavačky, ktoré si chcel na PJ udržať, potom čo mu bolo oznámené, že spoločnosť MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. ukončuje svoju činnosť, to aj povedal v zápisnici, že: „... im zabezpečí preddavok na budúcu mzdu za ILaS MARKET s.r.o. alebo od ich budúceho zamestnávateľa." Veď sám uviedol ďalej v zápisnici, že: „Nie v tom čase som nebol splnomocnený na žiadne konanie za spoločnosť KVESTA s.r.o." Zároveň poukázal aj na výpoveď z pojednávania konaného 7.2.2013, kde vypovedal P. N. Z. a taktiež uviedol dôvod ako aj spôsob naboru pracovných síl a taktiež uviedol, že žalovaná pre neho žiadne práce nevykonávala ani žiadnu zmluvu nepodpísala a preto sa dožaduje vrátenia nároku. Teda má za to, že P. Š. v zápisnici z pojednávania aj odpovedal na otázku súdu, že prečo suma bola vyplatená zo spoločnosti KVESTA s.r.o. a nie zo spoločnosti ILaS MARKET s.r.o., tak odpovedal: „Ja to neviem vysvetliť, ja som im povedal, že peniaze im budú poskytnuté od spoločnosti alebo od ich budúceho zamestnávateľa..." a tiež uviedol: „Určitý dôvod môže byť aj to, že v tej chvíli táto spoločnosť KVESTA s. r. o. mala peniaze a nie ja ILaS MARKET s.r.o. som mal peniaze." Taktiež uviedol, že táto suma, ktorá je predmetom konania bola vyplatená ako preddavok na budúcu mzdu a keď aj uviedol, že ja som sa dohodol s konateľom KVESTA s.r.o., aby na

miesto mňa vyplatili odporkyni túto sumu ako preddavok na budúcu mzdu, tak ako už hore uvádzame, množstvo sporov s určitými odchýlkami o skutkovom stave a vzhľadom na časový odstup, mal na mysli spoločnosť MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. , pretože práve so spoločnosťou MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. mal uzatvorenú dohodu o dočasnom pridelení zamestnancov a keď táto mu oznámila, že ukončuje svoju činnosť, potreboval motivovať zamestnankyne, nakoľko by zo dňa na deň nemal obsluhujúci personál na cca 30 predajniach, preto im sľúbil poskytnutie preddavkov a zamestnania už či na dohodu o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru alebo pracovnú zmluvu s budúcim zamestnávateľom a na preklopenie tohto obdobia boli práve poskytnuté preddavky a tieto preddavky poskytoval aj sám z financií svojej spoločnosti, čo je predmetom konania vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 8C/109/2012.“ Mal za to, že neprichádza v úvahu aplikácia § 454 OZ, podľa ktorého bezdôvodne sa obohatil aj ten za koho sa plnilo, čo podľa práva má plniť sám, pretože spoločnosť ILaS MARKET s.r.o. podľa názoru súdu mal plniť žalovanej a on za ňu toto plnenie vykonal, nie je to pravda a má to za to, že to vyplynulo už aj z iných súdnych konaní cca 6, ktoré sú vedené na tomto súde a týkajú sa toho istého navrhovateľa a tej istej vzniknutej situácie voči rôznym žalovaným (7C/107/2012, 7C/104/2012, 12C/46/2012, 8C/112/2012, 6C/120/2012) a takýto názor, že sa jedná o bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaná povinná vrátiť zdieľa aj Krajský súd Košice ako odvolací súd v Uznesení sp. zn. 6Co/350/2012 z 11.3.2013, ktoré zasielame v prílohe. Ďalej uviedol, že žalovaná pracovala na základe dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru pre spoločnosť ILaS MARKET s.r.o. a to len od 1.4.2012 do 25.4.2012 a táto vec je vedená pred tunajším súdom ako už uviedli v inom konaní, na základe ktorého priamo spoločnosť ILaS MARKET s.r.o. plnila žalovanej, tak preto nemôže byť predmetom aj tohto konania zase preddavok, ktorý by mala zaplatiť spoločnosť ILaS MARKET s.r.o. a za ktorú by to zaplatila spoločnosť KVESTA s.r.o. tak, ako to vyvodil súd a to i vzhľadom ku krátkosti trvania pracovno-právneho vzťahu medzi žalovanou a spoločnosťou ILaS MARKET s.r.o. a výške uplatňovanej sumy. Znamenalo by to, že si žalovaná právom má ponechať 350 eur získaných od neho, 303,89 eur vedenom ešte na tunajšom súde a zároveň si uplatnila dávku z garančného poistenia a ponechala si za uvedené obdobie vo výške 1071,78 eur, čo je prinajmenšom neprimerane vysoká suma za krátke obdobie zamestnania na uvedenej pozícii. Z judikatúry uviedol: „Súdy nie vždy správne používajú § 454 O. z. o neoprávnenom majetkovom prospechu toho, za koho bolo plnené to, čo práve mal plniť sám. Na jednej strane bývajú takéto nároky nevhodné a s ťažkosťami podriaďované pod prípady uvedené v § 452 O. z. (teraz 451 ods.2 O. z.), alebo dokonca len pod všeobecné ustanovenie § 451 O. z. (teraz § 451 ods. 1 O. z.); na druhej strane potom chýba riadne odôvodnenie znakov skutkovej podstaty ustanovenia § 454; t.j. jednak právna povinnosť žalovaného na konkrétne plnenie, ku ktorému došlo za neho, jednak neexistencia takejto konkrétnej právnej povinnosti na plnenie na strane žalobcu. Správne podriaďenie nároku pod ustanovenie § 454 O. z. môže byť významné pre vyčíslenie výšky nároku. " (R 26/1975).

K odvolaniu sa vyjadrila žalovaná, ktorá 1/ k citovanému judikátu NSSR Obdo V 53/2003 uviedla, že citovaná právna veta je vytrhnutá z kontextu a následne citovala celú právnu vetu a z odôvodnenia rozhodnutia. Má za to, že v danom prípade odvolanie sa na uvedený judikát neobstoí ani právne ani skutkovo. Nemôže považovať za poctivé, spravodlivé a obvyklé, správanie sa žalobcu a ďalších spoločností ako MAXIMUS PROSPERITY s.r.o., ILaS MARKET s.r.o. a DRX INVEST s.r.o.,: ak si tieto spoločnosti navzájom medzi sebou poskytovali osobné údaje svojich zamestnancov bez ich vedomia a súhlasu (týmto porušili nielen dobré mravy, ale aj pracovnoprávne predpisy, aj zákon ochrane osobných údajov), ak striedavo, bez vedomia a súhlasu oprávneného zamestnanca vyplácali jeho mzdu hoci neboli s ním v pracovnoprávnom vzťahu (napr. žalovanej vyplatil zamestnávateľ Maximus Prosperity s.r.o. za 21 mesiacov trvania pracovného pomeru mzdu iba 4x), ak preukázateľne nejde len o personálne, ale aj finančné a majetkové prepojenie spoločností a ich pracovnoprávnej agendy, ak ani zamestnávateľ, ale ani ostatné platiace spoločnosti neodvádzali za zamestnancov odvody do sociálnej a zdravotnej poisťovne (dlhy žalobcu KVESTA s.r.o., ktoré dosiahli priam astronomickú výšku a je až neuveriteľné, že spoločníci sami nepodali návrh na vyhlásenie konkurzu, tak, ako im to ukladá zákon), ak svoje výpovede a tvrdenia v priebehu konania prispôsobujú vývoju sporu, alebo ak preukázateľne klamú.

2/ K písomnej žiadosti na Sociálnu poisťovňu, ktorou si ona mala uplatniť nároky voči MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. uviedla, že ako bolo v priebehu konania preukázané, túto žiadosť si ona nepodávala sama a pri jej podpisovaní bola informovaná, že ide o žiadosť na odstupné za platobne neschopného zamestnávateľa MAXIMUS PROSPERITY s.r.o.. To, že takto boli informované aj ostatné pracovníčky, napokon potvrdzuje aj dokazovanie prevedené v tomto, ale aj iných v iných súdnych konaniach. V rozhodnutí Sociálnej poisťovne sa uvádza, že z garančného fondu sa uspokojujú mzdové nároky

žalovanej za mesiac február a marec 2012, t.j. za dva mesiace, takže tvrdenie žalobcu, že ide o mzdu za dva mesiace a odstupné, nie je pravdivé. Naopak svedčí tvrdeniu žalovanej, že pôvodne malo ísť o dvojmesačné odstupné, ktoré jej bolo pri podpisovaní žiadosti sľúbené a práve preto nespochybňovala žalovaná túto platbu. Má za to, že žalobca sa sám zamotal do chaosu, ktorý účelovo vytvoril a súd naďalej účelovo zavádza ak uvádza, že žalovaná dostala 1 071,78 eur a ostalo jej zatiaľ aj 350,- eur od žalobcu, pričom opomenul, že ona NEDOSTALA (vychádzajúc z rozhodnutia sociálnej poisťovne) odstupné a NEDOSTALA ani mzdu za dva mesiace práce vykonávanej na základe dohody o pracovnej činnosti a dohody o vykonaní práce. Kto sa teda v konečnom dôsledku obohatil? Trvá na tom, že ona to určite NIE JE!

3/ K tvrdeniu žalobcu, že nesúhlasí, že by bolo išlo z jeho strany o konanie rozporné s § 3 O. z. sa vyjadrovala konkrétne viackrát a preto poukáže len na výklad k tomuto ustanoveniu: § 3 ods.1, ktoré v O. z. zakotvuje pojem dobrých mravov, je v medziach zákona vždy potrebné aplikovať na základe voľnej úvahy súdu. Úvaha súdu musí byť podložená dôkladnými skutkovými zisteniami, súčasne musí presvedčivo dokladať, že tieto zistenia dovoľujú - v konkrétnom prípade - záver o súlade či nesúlade daného výkonu práva s dobrými mravmi (Ro NS ČR z 25. 9. 2002, sp. zn. 28 Cdo 115/2002). Ak konajúci síce koná v medziach svojho práva, ale prostredníctvom realizácie správania sa, inak dovoleného právom, sleduje poškodenie druhého účastníka právneho vzťahu, ide síce o výkon práva, ale o jeho závadný výkon, keď konanie a jeho výsledok sa možno celkom zhodujú s výsledkom, ktorý malo právo na zreteli, ale keď bolo konanie urobené nie za účelom dosiahnutia výsledkov, na dosiahnutie ktorých bola konajúcemu prepožičaná ochrana, ale aby sa dosiahlo iných výsledkov, ktoré sú inak považované za nevítaný vedľajší následok tohto konania. Taký výkon práva, aj keď je formálne v súlade so zákonom, je v skutočnosti len zdanlivým výkonom práva; účelom tu nie je vykonať právo, ale poškodiť iného, lebo konajúci v rozpore s ustálenými dobrými mravmi je priamo vedený úmyslom spôsobiť inému účastníkovi ujmu, zatiaľ čo dosiahnutie vlastného zmyslu a účelu sledovaného právnu normou zostáva pre neho vedľajšie a nemá z hľadiska konajúceho význam (Ro NS ČR z 8. 7. 2004, sp. zn. 21 Cdo 70/2004). Občiansky zákonník nevymedzuje pojem dobrých mravov. Z kontextu zákona však vyplýva, že ide o súbor určitých morálnych noriem, v ktorých sa odzrkadľujú všeobecne platné pravidlá morálky, etiky a slušnosti, u ktorých existuje všeobecný záujem (spoločenská dohoda) ich rešpektovať. Odkaz na dobré mravy zvolil zákonodarca najmä z toho dôvodu, že by nebolo prakticky možné urobiť v zákone vyčerpávajúci výpočet druhov konaní, ktoré by boli v rozpore s uvedenými hodnotovými normami. Žalobca v odvolaní uvádza, že jeho majetok sa zmenšil a jej majetok sa zväčšil. Ale to NIE JE pravda, pretože potom by to o.i. znamenalo, že takýmto spôsobom sa majetok žalovanej zväčšoval vlastne počas celého trvania pracovného pomeru so spoločnosťou MAXIMUS PROSPERITY s.r.o., keď táto dostávala mzdu aj od spoločnosti ILaS MARKET s.r.o, alebo najmä DRX INVEST s.r.o. (ktorá je jediným spoločníkom spoločnosti KVESTA s.r.o.). A čo zväčšenie majetku ostatných pracovníčok ... alebo zväčšenie majetku spoločnosti Maximus Prosperity s.r.o. alebo ILaS MARKET s.r.o., za ktoré sa plnilo, čo podľa práva mali plniť samé., a čím je potom nevyplatené odstupné a odmena za vykonanú prácu počas dvoch mesiacov....?

4/ Žalovaný (zrejme žalobca, pozn. odv. súdu) poukázal v odvolaní na to, že z jeho strany išlo o plnenie bez právneho dôvodu, následne porovnáva túto situáciu so situáciou, keď je platba poukázaná omylom... pričom o niekoľko riadkov nižšie cituje judikatúru v súvislosti s poskytovaním preddavku na mzdu...?! Zase nie je zrejmé, ktorý z týchto právnych dôvodov mal viesť k poukázaniu úhrady na účet žalovanej...! Na druhej strane však nachádza ďalší spoločný znak všetkých úhrad poukázaných na jej účet, na ktorý doteraz NEUPOZORNILA súd a síce fakt, že platby miezd boli jej poukazované každý mesiac na dvakrát. A ani pri tejto platbe, ktorej zaplatenie je predmetom sporu, nešlo o jednorazovú úhradu čiastky 350,- eur, naopak aj táto čiastka bola poukázaná na dvakrát (20.04.2012 v sume 300,- eur, 27.04.2012 v sume 50,- eur). Ak sa teda žalobca pomýlil, alebo ak realizoval úhradu bez právneho dôvodu, prečo tak urobil dvakrát... že by dvojnásobná náhoda? Alebo dvojnásobný omyl..?

5/ Žalobca ďalej v odvolaní uvádza, že zo strany súdu došlo k vytrhnutiu jednej vety vo výpovedi P. Š. z kontextu celej jeho výpovede. Zo zápisnice z pojednávania je však zjavné, že nič nebolo vytrhnuté a že toto tvrdenie žalobcu je len účelové. Trvá na tom, že spoločnosť KVESTA s.r.o. plnila za spoločnosť ILaS Market s.r.o. a takto to potvrdil aj štatutárny zástupca ILaS Market s.r.o, P. Š., čo znamená, že ona sa nielenže neobohatila, ale nie je daná ani jej pasívna legitímácia v tomto spore!

6/ Aj keď sa žalobca odvoláva na výsledky ostatných súdnych konaní, ktoré mali skončiť jeho úspechom, NIE JE zrejmé, či bol skutkový stav v týchto konaniach preukazovaný v takom rozsahu ako v tomto

konaní a či bol totožný napr. v tom, že tieto osoby tak, ako žalovaná Z. O., pracovali pre spoločnosť ILaS Market s.r.o. ešte dva mesiace od ukončenia pracovného pomeru v spoločnosti MAXIMUS PROSPERITY s.r.o. a že za tieto dva mesiace nedostali žiadnu odmenu ani sľúbené odstupné ... Okrem toho, v týchto konaniach sa domáhal žalobca vrátenia platieb titulom poukázaných preddavkov na mzdu a nie plnenia bez právneho dôvodu. Na základe uvedeného, ako aj na základe dokazovania prevedeného prvostupňovým súdom, navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu a zaviazal žalobcu k náhrade trov odvolacieho konania.

Odvolací súd postupom podľa § 214 ods. 2 O. s. p. (verejným vyhlásením rozsudku bez nariadenia pojednávania s použitím § 156 ods.3 O. s. p.) preskúmal rozsudok v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1, 3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd riadne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. sa týka nesprávneho právne posúdenia. Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Odvolacie dôvody, ktoré žalobca uplatnil v podanom odvolaní nie sú dané. Žalobca v odvolaní len opakuje tie skutočnosti, ktoré uvádzal v prvostupňovom konaní, ktoré súd riadne posúdil a vysporiadal sa s nimi.

Na zdôraznenie správnosti odvolací súd osobitne poukazuje na rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ktorá presne špecifikovala platbu z garančného fondu a síce mzdu za obdobie od 1.2.2012 do 31.3.2012 vo výške 1071,80 eur. Žalovanej okrem tohto nároku vyplateného Sociálnou poisťovňou vznikol aj nárok na 2 mesačné odstupné v súlade s dohodou o skončení pracovného pomeru z 28.3.2013. Prácu vykonávala ďalej pre užívateľského zamestnávateľa na základe dohody jej pôvodného zamestnávateľa MAXIMUS PROSPERITY a spoločnosti ILaS za obdobie od 1.4.2012 do 25.5.2012 a od tejto spoločnosti dostala vyplatenú sumu 303,89 eur (o tomto nároku bolo rozhodnuté v konaní 8C 109/2012 rozsudkom z 13.11.2012 OS Michalovce, potvrdený rozsudkom KS v Košiciach v konaní 4Co/73/2013 - 112 z 29.5.2014). Tvrdenie žalovanej, že nevedela o tom, že dostala plnenie od žalobcu, že bola dobromyseľná v tom, že ide o mzdu od spoločnosti MAXIMUS Prosperity s.r.o. je dôveryhodné a to s prihliadnutím na praktiky pri platení mzdy jej zamestnávateľa a na skutočnosť, že (bez ohľadu na dohodnuté odstupné) evidentne nemala zaplatenú mzdu za mesiac 4/2012. S poukazom na vzájomné majetkové a personálne prepojenie spoločností žalobcu spoločnosti ILaS MARKET s.r.o. ILaS Market s.r.o., DRX- INVEST s.r.o., ILaS COMPANY s.r.o. a výpoveď svedka Z. Š.Á. je dôvodne predpokladať, že žalobca plnil za zamestnávateľa žalovanej mzdu na ktorú jej vznikol nárok. Ak žalobca sa domnieva, že plnil za niekoho iného a nemal na to právny titul musí toto plnenie vymáhať od toho za koho plnil lebo žalovanej vznikol právny nárok na náhradu mzdy za mesiac 4/2010 preto v tomto konaní nie je pasívne legitimovaná. Tento záver vyplýva aj zo samotnej žaloby, v ktorej žalobca žiadal vrátiť vyplatený preddavok na mzde.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania platia aj pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla rozhodnutie, v ktorom sa konanie končí.

Žalovaná mala v odvolacom konaní úspech preto jej bola prisúdená náhrada trov odvolacieho konania za písomné podanie z 13.1.2014 vo výške 26,54 eur (§14 ods.1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.) a režijný paušál za rok 2014 vo výške 8,04 eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.), spolu 34,60 eur, ktoré je povinný zaplatiť žalobca na účet právnej zástupkyne žalovanej (149 ods.1 O. s. p.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.